

Bet. og indst. vedr. statsregnskabet for finansåret 1994

udvikling og ibrugtagning af STADS. Udvalget har noteret undervisningsministerens oplysning om, at der ikke i forbindelse med projektet vil blive fremsat flere bevillingsaktstykker.

Udvalget kan tilslutte sig samtlige revisionens bemærkninger i beretningen sammenholdt med udtalelserne i den endelige betænkning og vil nøje følge den videre udvikling i sagen.

Udvalget finder derudover anledning til at fremhæve, at statsrevisorerne også i andre beretninger 1994 end beretning nr. 14 om VUE-projektet har påpeget, at ministre ikke har givet Folketinget og Finansudvalget de fornødne oplysninger.

Dette gælder således:

- Beretning nr. 1 om flytning af Hærens Sergentsskole fra Sønderborg til Odense.
- Beretning nr. 7 om Danmarks Skibskreditfonds administration af lånesagen vedrørende færøske fartøjer samt generelt om færøsk fiskeripolitik.
- Beretning nr. 10 Om planlagte og realiserede besparelser ved sammenlægningen af de danske vejrtjenester.
- Beretning nr. 12 om Kongeriget Danmarks Fiskeribank og
- Beretning nr. 15 om Statens Konfektion A/S i fri konkurrence.
- Beretning nr. 21 Bevillingskontrollen for 1994

Ligesom statsrevisorerne ser Finansudvalget med stor alvor på, at Folketinget og dets udvalg altid modtager relevante, korrekte og fyldestgørende oplysninger, og udvalget finder det bekymrende, at der fortsat i vidt omfang kan rettes kritik mod ministerier i så henseende.

Finansudvalget henviser herved til, at udvalget allerede i sin betænkning og indstilling vedrørende den af statsrevisorerne afgivne endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1989 erklærede sig enig med statsrevisorerne i, at ministre og embedsmænd i centraladministrationen både i forhold til statsrevisorerne og Folketinget og dets udvalg har ansvar for, at de af egen drift giver alle fornødne oplysninger til helhedsbedømmelse af sa-

ger. Dette indskærpedes ved en skrivelse fra finansministeren af 24. april 1992 til samtlige ministre.

Ligesom i tidligere år tilslutter udvalget sig generelt samtlige kritiske udtalelser, statsrevisorerne har fremsat i betænkningen og beretningerne, og udvalget forudsætter, at kritikken har givet de berørte ministerier og styrelser anledning til dybtgående overvejelser om en forbedring af økonomistyring og regnskabsaflægelse.

Finansudvalget vil opmærksomt følge de sager, som rigsrevisor/statsrevisorerne ikke finder endnu har fundet en endelig og tilfredsstillende afslutning.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler herudover følgende:

Folketinget har med stemmeflerhed vedtaget en tillægsbevillingslov for 1994. Nu skal det endelige regnskab godkendes, hvilket er en ren formalitet. Statsrevisorenes betænkning over statsregnskabet for finansåret 1994 opregner en række punkter, hvor ministerierne har fået vejledning og påtale. At Fremskridtspartiet indstiller betænkningen til vedtagelse, skal ikke tages som udtryk for at, Fremskridtspartiet giver samtykke til det store overforbrug, der også fandt sted i 1994.

Ved behandlingen af statsregnskabet for 1993, ligesom ved de seneste mange års statsregnskaber, var Fremskridtspartiet optimistisk og troede, at grænsen for det folketingsvedtagne overforbrug i staten var nået. Men lige så sikkert har det været, at det næste års regnskab har udvist yderligere udvidelser i statsfrådsriet. Ud over den kendsgerning, at det er skatteyderne, der må grave dybere i lommen, hver gang et politisk flertal bevilger nye udgifter eller afviser at gennemføre besparelser, så repræsenterer de stigende statsbudgetter en uhyggelig tendens. Siden 1987 har statens årlige budget udvist meget store driftsunderskud. Dette er medvirkende til, at staten har akkumuleret en meget stor gæld. Gælden og rentebetalingerne er en møllesten om halsen på de kommende generationer - også derfor skal de offentlige udgifter reduceres markant.

Velfærdsstatens bedrag betyder daglig salarieduktion af befolkningens frihed. Frihed er bedst defineret som fravær af tvang. Politiske flertal for begunstiggelse af nogle grupper betyder efterfølgende ufrihed og tvang for andre grupper.